

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **D. K.**, nar. X.
X.
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2020 č. j. 1122/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 17. 6. 2020 č. j. 1122/2020-160-SPR/3 (dále jen „napadené

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

rozhodnutí”), kterým bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 31. 3. 2020 č. j. MHMP 492364/2020/Tou (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) podle ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“), rozhodl, že žalobce je vinen tím, že dne 6. 10. 2019 v 16:55 hod, v Praze 8 v ulici v Holešovičkách řídil automobil tovární značky BMW, specifikované registrační značky v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou byl ještě pod jejím vlivem. Žalobce tímto jednáním porušil povinnost dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „**zákon č. 361/2000 Sb.**“), a spáchal tak přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.

II. Žalobní body

3. Žalobce namítal, že v souladu s ust. § 82 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky žádal, aby byl ve věci vyslechnut znalec, jelikož mu chtěl klást otázky. K tomu správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl, že výslech znalce pro nadbytečnost a neúčelnost provádět nebude, když obviněný ani nezdůvodnil, proč chce klást otázky soudní znalkyni. Žalobce to považoval za rozporné s citovaným ustanovením. Klást znalci otázky je zákonem garantované právo účastníka řízení a správnímu orgánu není dáno do úvahy, zda mu realizaci tohoto práva umožní, či nikoliv, ale je povinen mu umožnit klást znalci otázky. Postupem správních orgánů byl nezákonně zbaven práva obviněného práva na obhajobu, napadené rozhodnutí je tak nezákonné.
4. Konečně žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce, rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul okolnosti skutku ze dne 6. 10. 2019, na jehož základě vzniklo podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., které bylo postoupeno správnímu orgánu I. stupně, dále shrnul průběh správního řízení.
6. Žalovaný uvedl, že výslech znalce nebyl provedený pro nadbytečnost, skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 17. 6. 2020, žalobce odvolání doplnil až dne 23. 6. 2020, doplnění tak nemohlo být vzato v potaz. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

7. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
8. Správní orgán I. stupně nechal zpracovat znalecký posudek, podle kterého měl žalobce v krevním vzorku odebraném dne 6. 10. 2019 benzoylecgonin (metabolit kokainu) v koncentraci 286,4 ng/ml, přitom koncentrace je nad limitem nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, kde limit činí 25,00 ng/ml.
9. Žalobce byl o zpracování posudku i o jeho znaleckých závěrech informován v předvolání k jednání, které mu bylo doručeno dne 8. 1. 2020, k ústnímu jednání dne 4. 2. 2020 se žalobce bez omluvy nedostavil. Dne 5. 2. 2020 byl správnímu orgánu I. stupně doručen návrh na výslech znalce a zasahujících policistů.
10. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 31. 3. 2020 byl žalobce shledán vinným, že dne 6. 10. 2019 v 16:55 hod, v Praze 8 v ulici v Holešovičkách řídil automobil tovární značky BMW, specifikované registrační značky v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou byl ještě pod jejím vlivem, což bylo prokázáno provedeným testem na přítomnost drog v organismu Drugwipe 5+, který vykázal pozitivní výsledek na kokain. Následně se podrobil lékařskému vyšetření – odběru krve a moči. Metodou kapalinové chromatografie s hmotnostní detekcí byly v jeho krevním vzorku nalezeny metabolity kokainu. Soudní znalkyně uvedla, že vzhledem ke zjištěné koncentraci nebyl žalobce v době řízení motorového vozidla schopen bezpečně ovládat a řídit motorové vozidlo. Žalobce tímto jednáním porušil povinnost dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., a spáchal tak přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.
11. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání, byl vyzván výzvou ze dne 28. 4. 2020 k bezodkladnému doplnění odvolání, nejpozději do 10 dnů ode dne doručení výzvy. Výzva byla doručena dne 13. 5. 2020, žalobce odvolání ve stanovené lhůtě nedoplnil. Doplnění odvolání bylo žalobcem podáno na poštu až 23. 6. 2010, přitom žalovaný ve věci rozhodl již dne 17. 6. 2020.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobce i žalovaný nevyjádřili svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
13. Podle § 82 odst. 3 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky *účastníci řízení mají právo klást otázky sobě navzájem, svědkům a znalcům*.
Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

14. Podle § 50 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
15. Žalobce namítal zkrácení svého práva na obhajobu, když nemohl klást znalci otázky. K tomuto soud konstatuje, že toto právo je dáno, pokud správní orgán vůbec k výsledku znalce přistoupí. V projednávaném případě správní orgány výslech znalce posoudily jako nadbytečný.
16. Správní orgán je dle § 50 odst. 3, věty druhé správního řádu povinen i bez návrhu zjistit všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Zároveň dle § 3 správního řádu je úkolem správního orgánu zjistit stav věci tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti. Klíčové pro přezkum rozhodnutí o přestupku je posoudit, zda si správní orgány opatřily takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil, a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS).
17. V projednávaném případě při zjišťování skutkového stavu správní orgány vyšly z oznámení o přestupku, úředního záznamu o podání vysvětlení, úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů či jiné návykové látky, výsledkového listu toxikologického vyšetření, protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou a ze znaleckého posudku ze dne 20. 12. 2019. Správní orgán I. stupně se návrhem na výslech znalce zabýval na straně 5 prvostupňového rozhodnutí. Postup znalkyně při zpracování posudku měl za správný, závěry za objektivně zjištěné a bez jakýchkoli pochybností bezpečně prokazující ovlivnění obviněného kokainem při řízení motorového vozidla. Žalovaný pak tento postup aproboval na straně 2, 3 napadeného rozhodnutí, měl za to, že byly provedeny důkazy potřebné ke zjištění stavu věci, též žalovaný hodnotil znalecký posudek z hlediska přesvědčivosti a úplnosti, zohlednil, že nebyly opomenuty žádné skutečnosti, posudek ani netrpí vnitřními rozpory.
18. Soud má vypořádání se s návrhem na výslech znalce správními orgány za dostatečné. Soud konstatuje, že žalobce byl před jednáním se závěry znaleckého posudku seznámen, nijak se k samotnému znaleckému posudku nevyjádřil, výslech znalce navrhl až po provedeném ústním jednání, ke kterému se bez omluvy nedostavil, ač byl téměř měsíc předem předvolán, zároveň po celou dobu řízení ani v podané žalobě neuvádí žádné skutečnosti, které by v jakémkoli aspektu závěry znaleckého posudku zpochybnil, limit stanovený citovaným nařízením vlády byl překročen více než desetkrát, soud neshledal žádné rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Stav bez důvodných pochybností lze vyjádřit jako míru pravděpodobnosti, při níž neexistují rozumné pochybnosti o opaku. Shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplýval přesvědčivý závěr o tom, že se přestupek stal a že se jej

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

dopustil právě žalobce (podpůrně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35). Žalovaný správně dospěl k závěru, že provedení dalších důkazů nebylo potřebné, neboť skutkový stav byl zjištěn dostatečně a nevznikly žádné důvodné pochybnosti o správnosti těchto zjištění.

19. Konečně správní orgán není povinen provést každý důkaz, který mu účastník řízení navrhne. Neprovedení navrhovaného důkazu je však správní orgán povinen odpovídajícím způsobem odůvodnit (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94, či usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2005, sp. zn. III. ÚS 359/05).
20. Pokud žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami, ani tato námitka není důvodná. Žalobce doplnil blanketní odvolání zhruba měsíc po stanovené lhůtě, a to až po vydání napadeného rozhodnutí, nebylo tak v možnostech žalovaného na toto doplnění v napadeném rozhodnutí reagovat, zároveň situace vznikla výlučným pochybením žalobce, který na výzvu nereagoval včas. Nejedná se tudíž o situaci předvídanou například rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017-34, kdy správní orgány takové podání ve své rozhodovací činnosti fakticky opomněly.
21. Městský soud v Praze tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. února 2022

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.